Republica Moldova,
mun. Chișinău, str. Teilor nr. 4

Instanța de fond: Judecătoria Chişinău (sediul Centru) – Svetlana Bucur
Dosarul nr. 2r-1863/25; PIGD nr. 2-25123405-02-2r-24092025

D E C I Z I E

29 septembrie 2025 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru

Instanța de judecată în componența:

Președintele completului, judecător – Ana Panov
Judecătorii – Svetlana Vîșcu și Elena Bolocan

Examinând, fără participarea părților, recursul declarat de către *****, reprezentat de avocatul Baidan Liliana, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 29 august 2025 prin care s-a admis parțial cererea depusă de ***** privind aplicarea măsurilor de protecție pentru victimele violenței în familie împotriva acțiunilor presupusului agresor *****, –

C o n s t a t ă:

I. Circumstanțele cauzei, stabilite de instanța de fond:

La data de 28 august 2025 ***** a depus cerere cu privire la eliberarea ordonanței de protecție pentru aplicarea măsurilor de protecţie în cazurile de violență în familie.

În motivarea cererii a indicat că se află în relație de căsătorie cu pârâtul ***** de 6 ani. Căsătoria a fost încheiată la 01.02.2019, la Primăria comunei Prepelița, raionul Sîngerei. În căsătorie s-a născut doi copii, *****, a. n. ***** și *****, a.n. *****.

Argumentează că pârâtul a fost agresiv cu ea de la începutul relației, de când locuiesc împreună. Mereu a fost înjosită, numită cu cuvinte urâte și bătută pentru nimic. Pârâtul pleacă ocazional peste hotare. Mereu, când revine, este agresiv și o supune actelor de violență. Situația s-a agravat după nașterea celui de-al doilea copil, bătăile și certurile sunt de minim două ori pe săptămână. Nu a apelat niciodată la poliție din frică, deoarece se temea că dacă va afla că ea a sunat la poliție, o va bate mai tare sau o va omorî în bătăi.

Susține că, de-a lungul relației de căsătorie a fost supusă următoarelor forme de violență: Violența fizică s-a manifestat prin următoarele: o trăgea de păr, o pălmuia, o trântea pe jos, o lovea cu pumnii în cap, sub coaste, cu picioarele.

Mai menționează că pârâtul este dependent de alcool. Ultimii ani dependența sa s-a agravat, atunci când consumă alcool pârâtul devine foarte agresiv.

Mereu numește victima cu cuvinte înjositoare. Pârâtul este foarte gelos și din acest motiv mereu au loc certuri.

Consideră că, cel mai grav lucru este faptul că incidentele de violență au avut loc mereu față de copiii lor de 5 și 3 ani. A fost des lovită fiind cu copilul în brațe, acest fapt nu a fost pentru pârât un impediment.

Reclamanta la prezenta cerere a anexat înregistrări video/audio pe care a putut să le

înregistreze când știa că urmează să fie umilită și/sau bătută de către pârât. În aceste secvențe se aude foarte bine cum copiii privesc desene animate, iar pe fundal victima imploră pârâtul să nu fie bătută față de copiii lor. De asemenea se aud palmele pe care pârâtul le aplică în cap și peste față, și cum plânge de durere. În altă secvență video se aude clar cum pârâtul o lovește fiind cu copilul mai mic, Sergiu, în brațe și cum de la lovitura pârâtului aplicată victimei, copilul începe a plânge.

Mai mult decât atât, pârâtul o lovește și o amenință cu răfuiala fizică față de părinții săi. De mai multe ori, părinții pârâtului au intervenit pentru a salva victima de la bătăile pârâtului.

Relatează că, pârâtul lucrează peste hotare. Când se află peste hotare mereu o amenință cu răfuiala fizică când va veni acasă și o numește urât. De fiecare dată amenințările sale deveneau realitate atunci când revenea în țară.

Solicită admiterea cererii și emiterea ordonanței de protecție pe o perioadă de 90 de zile în favoarea ei și a copiilor minori *****, a.n. ***** și *****, a.n. ***** cu aplicarea următoarelor măsuri de protecție, agresorului *****:

- a-1 obliga pe ***** de a nu se apropia de domiciliul comun aflat pe adresa: or. *****;

- a-1 obliga pe ***** de sta departe și a nu se apropia de locul aflării mele și a copiilor minori minor respectînd distanța de 300 m (inclusiv cu aplicarea sistemului de aplicare a măsurilor electronice);

- a-1 obliga pe ***** de a nu o contacta telefonic pe ea și copiii minori, inclusiv prin corespondență poștală, rețele de socializare sau prin orice alt mod.

În drept, și-a întemeiat acțiunea în baza art. 278^3- 278^9 Cod de Procedura Civilă, art. 2, art. 3 alin. (2) lit. b), art. 11 alin. (5) Legea cu privire la combaterea și prevenirea violenței în familie nr.45 din data de 01.03.2007, Legea cu privire la asistența juridică garantată de stat nr.198/2007.

I.I. Încheierea primei instanțe: În temeiul încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 29 august 2025, în conformitate cu art. art. 278^3- 278^9 Cod de Procedura Civilă, art. 2, art. 3 alin. (2) lit. b), art. 11 alin. (5) Legea cu privire la combaterea și prevenirea violenței în familie nr.45 din data de 01.03.2007, prima instanță a admis parțial cererea depusă de ***** privind aplicarea măsurilor de protecție a victimelor violenței în familie împotriva acțiunilor agresorului *****.

S-a eliberat pentru *****, născută la ***** și copii minori *****, născut la *****, și *****, născut la *****, ordonanță de protecție pe un termen de 60 (șaizeci) zile, începînd cu 29 august 2025.

S-a explicat victimei și agresorului că măsurile de protecție pot fi retrase odată cu dispariția pericolului care a condiționat luarea acestor măsuri și pot fi prelungite în cazul unei cereri repetate sau al nerespectării condițiilor prevăzute în prezenta ordonanță de protecție.

I.II. Recursul declarat: Nefiind de acord cu încheierea primei instanțe, la 16 septembrie 2025 *****, reprezentat de avocatul Baidan Liliana a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chişinău (sediul Centru) din 29 august 2025 , solicitînd admiterea recursului declarat cu casarea încheierii și ordonnației de protecție, emițînd o nouă încheiere prin care a respin ge ca fiind neîntemeiată cererea depusă de ***** cu privire la aplicarea măsurilor de protecție pentru victimele violenței în familie împotriva acțiunilor presupusuli aggressor ***** cu compensarea cheltuielilor de asistență juridică.

În motivarea recursului declarata a invocat că nu este de acord cu încheierea și ordonanța de protecție emise de Judecătoria Chișinău, sediul Centru din 29 august 2025 deoarece instanța

eronat a reținut că ar exista riscuri de violență din partea recurentului, motiv pentru care a considerat că ordonanța urma a fi emisă.

Argumentează că, conform art. 12/1 alin. (1) din Legea nr. 45 din 01.03.2007, ordonanța de protecție poate fi emisă doar în condițiile în care există un pericol real, actual și iminent asupra vieții, sănătății sau integrității victimei. În speță, presupusele fapte de violență sunt relatate ca fiind comise pe o perioadă de mai mulți ani, însă nu se invocă un incident recent concret care să justifice pericolul imediat.

Mai mult, din luna mai 2025 până în august 2025, părțile nu s-au întâlnit, iar recurentul se afla peste hotare. La întoarcerea în țară, acesta a fost direct citat în instanță (fapt confirmat și din declarațiile Intimatei).

Indică asupra faptului că, instanța a pronunțat încheierea de admitere a cererii privind emiterea ordonanței de protecție fără ca recurentului să i se ofere o reală posibilitate de a combate afirmațiile intimatei; fără a administra și evalua în mod obiectiv probele prezentate de aceasta.

Iar înregistrările audio/video anexate de pretinsa victimă nu au fost supuse expertizării tehnice pentru a stabili autenticitatea, contextul, direcția replicilor sau manipularea digitală. Or, astfel de probe necesită o verificare riguroasă, întrucât pot fi tendențios selectate sau chiar editate

Mai menționează recurentul că instanța nu a audiat martori oculari și nu a solicitat alte probe obiective care să confirme veridicitatea acuzațiilor (plângeri penale anterioare, sesizări către poliție, examene medico-legale, intervenții ale serviciilor sociale etc.).

La fel, în cuprinsul cererii, intimata nu a invocat un act concret recent de violență care să fi avut loc în proximitatea temporală a depunerii cererii. Se vorbește despre o „istorie de violență", dar fără susținere faptică, cronologică și probatorie.

Astfel, consideră încheierea contestată vădit abuzivă, ilegală și neîntemeiată, fapt pentru care a depus prezentul recurs. (a se vedea f. d. 39-49)

I. III. Termenul de declarare a recursului și procedura de judecare a recursului:

În conformitate cu art. 425 Cod de procedură civilă al RM, **termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.**

Astfel, ținând cont de faptul că, recursul, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău sediul Central din 29 august 2025 a fost depus la 15 septembrie 2025, Colegiul constată că recursul a fost declarat în termenul prevăzut de Lege.

În temeiul art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă al RM, este întemeiat a reține că, întru pregătirea examinării recursului, s-a expediat în adresa intimatului/intimaților și altor participanți copia cererii de recurs împreună cu înscrisurile anexate și s-a acordat termen p**entru prezentarea referinței la cererea de recurs,** explicând că neprezentarea în termen a referinței asupra cererii de recurs nu împiedică soluționarea cauzei în baza materialelor din dosar.

În același timp, participanții la proces au fost informați **despre stabilirea termenului de judecare a recursului și despre faptul că se va examina fără participarea părților**, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității.

II. Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curții de Apel Centru, examinând legalitatea și temeinica încheierii judecătorești contestate cu recurs, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și în baza materialelor din dosar, ajunge la

concluzia că recursul este neîntemeiat și urmează a fi respins cu menținerea încheierii contestate, având în vedere faptele constatate și concluziile reținute **infra.**

În drept, în conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părților.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii este în drept **să respingă recursul şi să mențină încheierea.**

În temeiul art. 8 din Convenţia Europeană pentru apărarea drepturilor omului şi libertăţilor fundamentale, orice persoană are dreptul la respectarea vieții sale private și de familie, a domiciliului său și a corespondenței sale. Nu este admis amestecul unei autorități publice în executarea acestui drept decît în măsura în care acest amestec este prevăzut de lege și dacă constituie o măsură care, într-o societate democratică, este necesară pentru securitatea națională, siguranța publică, bunăstarea economică a țării, apărarea ordinii și prevenirea faptelor penale, protejarea sănătății sau a moralei, ori protejarea drepturilor și libertăților altora.

În temeiul art. 24 alin. (1) din Constituţia Republicii Moldova, statul garantează fiecărui om dreptul la viaţă şi la integritate fizică şi psihică.

În temeiul art. 49 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova, statul facilitează, prin măsuri economice şi prin alte măsuri, formarea familiei şi îndeplinirea obligaţiilor ce îi revin.

În temeiul art. 118 alin. (1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

În conformitate cu art. 278^3 alin. (1)-(2) Cod de procedură civilă, cererile privind aplicarea măsurilor de protecție în cazurile de violență în familie se examinează de instanțele judecătorești conform normelor generale ale prezentului cod, cu excepțiile și completările stabilite în prezentul capitol și în legislația de prevenire și combatere a violenței în familie. (2) Instanța examinează cererea de aplicare a măsurilor de protecție în cazurile de violență în familie cu participarea victimei și a persoanelor interesate. În calitate de persoane interesate pot fi atrase în proces oricare dintre instituțiile abilitate prin lege cu funcții de prevenire și combatere a violenței în familie, în funcție de circumstanțele individuale ale cazului.

În conformitate cu art. 278^4 alin. (1) Cod de procedură civilă, cererea privind aplicarea măsurilor de protecție se depune la instanța judecătorească de către victimă personal sau prin reprezentant. În caz de imposibilitate a depunerii cererii de către victimă din motive de sănătate, vârstă, din alte motive întemeiate, la solicitarea ei, cererea privind aplicarea măsurilor de protecție poate fi depusă în interesele victimei de către organul de poliție, organul de asistență socială sau de către procuror. Cererea privind aplicarea măsurilor de protecție în interesele copilului sau ale persoanei în privința căreia a fost instituită o măsură de ocrotire poate fi depusă de autoritatea tutelară, persoana însărcinată cu ocrotirea persoanei aflate sub ocrotire, de procuror sau de orice altă persoană care justifică un interes privind apărarea și protecția personală sau patrimonială a persoanei aflate sub ocrotire și în lipsa solicitării din partea victimei sau a reprezentantului ei legal.

În temeiul prevederilor art. 278^6 alin. (3) Cod de procedură civilă, **declarația victimei este suficientă pentru emiterea ordonanței de protecție în caz de pericol iminent de comitere a violenței fizice.**

Potrivit dispozițiilor art. 278[7] alin. (1)-(3) Cod de procedură civilă, instanța de judecată emite în 24 ore de la primirea cererii privind aplicarea măsurilor de protecție, o încheiere prin care admite sau respinge cererea.

În conformitate cu art. 2 din Legea cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei împotriva femeilor și violenței în familie nr. 45 din 1 martie 2007, și în sensul prezentei legi, următoarele noţiuni semnifică: **violenţă în familie** – **acte de violenţă fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică,** cu excepţia acţiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv ameninţarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privinţa altui membru al aceleiaşi familii, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral; **violenţă fizică -** vătămare intenţionată a integrităţii corporale ori a sănătăţii prin lovire, îmbrîncire, trîntire, tragere de păr, înţepare, tăiere, ardere, strangulare, muşcare, în orice formă şi de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acţiuni cu efect similar; **violenţă psihologică –** provocarea suferinței psihice și/sau a stării de tensiune, impunerea voinței ori a controlului, intimidarea, inclusiv prin utilizarea tehnologiei informației și/sau a comunicațiilor electronice, manifestate prin acte de: înjurare; insultare; luare în derâdere; poreclire; șantajare; distrugere demonstrativă a obiectelor; implicare în viața personală; gelozie; izolare prin detenție, inclusiv în locuința familiei; izolare de prieteni, de comunitate; interzicere a contactării altor membri ai familiei, inclusiv creare de impedimente în întrevederea părinților și copiilor; privare de acces la informație; interzicere, creare de impedimente sau control al accesului la rețelele de socializare; interzicere și/sau creare de impedimente în realizarea profesională ori în urmarea programului de studii/programului de formare profesională; amenințare cu moartea ori cu vătămare a integrității corporale; amenințare cu răspândirea, fără consimțământ, a informației despre viața intimă, privată și/sau de familie; persecutare; deposedare de acte de identitate; afișare ostentativă a armelor sau lovire a animalelor domestice; alte acte cu efect similar.

În conformitate cu art. 3 din Legea cu privire la prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și violenței în familie nr. 45 din 01 martie 2007, (1**) Subiecţi ai violenţei în familie** sînt agresorul şi victima membri ai aceleiaşi familii.

(1/1) Subiecții violenței împotriva femeilor sunt agresorul și victima. [Art.3 al.(11) introdus prin LP231 din 15.08.24, MO355-357/15.08.24 art.561; în vigoare 15.08.24]

(2) **Membri de familie,** în sensul prezentei legi, sînt: **a) în condiţia de conlocuire:** *persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, sub tutelă şi curatelă, în privinţa cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, rudele, afinii lor, soţii rudelor, persoanele aflate în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj) sau dintre părinţi şi copii;*

b) în condiţia de locuire separată: *persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, în privinţa cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, persoanele care se află ori s-au aflat în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj).*

În temeiul art.12 alin. (1) din Legea cu privire la prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și violenței în familie, **victima are dreptul să sesizeze orice caz de violență împotriva femeilor și de violenţă în familie şi să solicite protecţie.**

În acest sens, este întemeiat a statua că, scopul adoptării Legii nr. 45 din 01 martie 2007 a fost și este întru consolidarea, ocrotirea și sprijinirea familiei, asigurarea respectării principiilor fundamentale ale legislației cu privire la familie, realizarea egalității de gen între femei și bărbați ca element-cheie în prevenirea violenței asupra femeilor, precum și faptul că violența în familie afectează femeile în mod disproporționat, iar, prin aplicarea măsurilor de protecție, asupra victimei se urmărește înlăturarea pericolului de a fi supusă violenței sau altor acțiuni ilegale din

partea agresorului, or este pusă în pericol viața și sănătatea victimei, în prevenirea unor noi acte de violență asupra victimei și/sau asupra altor membri ai familiei, precum și în prevenirea distrugerii bunurilor victimei, a averii comune a familiei.

Colegiul consideră întemeiat să menționeze că declarația independentă a victimei este suficientă și nu necesită prezentarea altor probe pentru emiterea ordonanței de protecție doar în caz de pericol iminent de comitere a violenței fizice, care presupune că aceste acte s-au produs deja și se pot repeta.

Determinând faptul existenței violenței psihologice, care ar necesita emiterea ordonanței de protecție, urmează a fi luat în calcul faptul că, din definiția legală a acestui tip de violență rezultă că *manifestările descrise de legiuitor trebuie să se desfășoare pe o perioadă de timp suficient de lungă ca să determine crearea unei stări de suferință psihologică victimei, respectiv să prezinte caracter repetitiv și de intensitate care să conducă la formarea în plan psihic a credinței sincere că aceste violențe sunt reale*.

În același timp, nu orice divergențe, contradicție sau stare de tensiune constituie în sine formă de violență psihologică în lipsa intenției agresorului de a-i cauza victimei vreo suferință. La fel, în cadrul examinării cererii privind emiterea ordonanței de protecție este întemeiat a verifica dacă, sub pretextul existenței violenței în familie și solicitarea aplicării măsurilor de protecție, nu se urmărește soluționarea altor litigii ce există între membrii familiei.

Analizând încheierea supusă recursului, materialele cauzei, motivele invocate de recurent, Colegiul constată că instanța de fond corect a reținut starea de fapt și corect a aplicat cadrul legal situației.

În această privință, Colegiul civil, în baza materialelor cauzei, explicațiilor făcut de părți în fața instanței de fond și în recurs, constată după cum urmează:

Din actele cauzei rezultă că ***** și *****, se află în relații de căsătorie de 6 ani. Din relațiile de căsătorie, au doi copii minori, *****, a.n. ***** și *****, a.n. *****. Locuiesc în apartamentul nr. 6 din str. Independenței 62, or. Sîngerei, ce le aparține cu drept de proprietate, astfel sunt subiecți ai violenței în familie în sensul Legii cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie nr. 45 din 1 martie 2007.

În același timp, se constată că relațiile dintre victima ***** și agresorul ***** sunt tensionate, deseori apar între ei conflicte, fapt ce se confirmă prin cererea victimei *****, în care se reclamă aplicarea violenței fizice și psihologice, manifestate prin lovituri pe diferite părți ale corpului, exprimări cu cuvinte necenzurate, amenințări cu aplicarea violenței, jigniri, insultări, umiliri, acțiuni comise de către agresorul ***** în prezența membrilor familiei inclusiv minori.

În acest context, în baza explicațiilor victimei în cadrul dezbaterilor judiciare, rezultă că, în timpul unui conflict avut loc cu victima într-un parc, a îmbrâncit-o pe ultima.

De asemenea, s-a constatat că, copiii minori *****, a.n. ***** și *****, a.n. ***** sunt martori la aceste actele de violență, astfel aplicarea violenței fizice și psihologice are loc în prezența acestora

În continuare, declarațiile părții au fost justificate și prin: - foto-poze din conținutul cărora se reține careva vătămări aplicate pe corpul victimei *****; - înregistrarea CD, iar din conținutul limbajului folosit de către ***** se deduce acel comportament agresiv în privința victimei, fapt demonstrat prin cuvintele necenzurate și injurioase;

- confirmarea eliberată de Centrul de Asistență și Protecție a Victimelor din 28 august 2025, care confirmă plasamentul Agafiei Lupașcu împreună cu copii minori din data de 27 august 2025 pentru o perioadă determinată, în calitate de victime ale violenței în familie. (a se vedea f. d. 11)

Astfel, reieșind din cele menționate, instanța de judecată conchide că, la caz, s-a constatat că, în privința victimei este aplicată violența fizică și psihologică, manifestată prin lovituri pe diferite părți ale corpului, provocarea suferințelor psihice, a stării de tensiune, exprimări cu cuvinte necenzurate, jigniri, insultări, ceea ce negativ influențează asupra vieţii și sănătăţii victimei ***** și a copiilor minori care sunt martori la actele de violență.

Așadar la judecarea recursului, s-a constatat că, că în urma situațiilor create dintre părți, victima este supusă agresiunilor psihologice și fizice din partea agresorului, fapt confirmat prin declarațiile victimei *****, susținute de victima în ședință de judecată, expuse în cererea de emitere a ordonanței de protecție.

Astfel, prin acțiunile agresorului ***** sunt puse în pericol sănătatea şi viața victimei ***** și a copiilor minori.

În asemenea circumstanțe, instanța de fond just a constatat că, violența psihologică este efectuată periodic, manifestată prin maltratări psihice aplicate asupra victimelor ***** și a copiilor minori.

Raportând prevederile acestor norme la circumstanțele speței, Colegiul conchide că concluzia fondului privind aplicarea măsurilor de protecție pe un termen de 60 zile, este una corectă și proporțională particularităților prezentei cauze, or potrivit dispozițiilor art.278/7 CPC alin.(3), declarația independentă a victimei este suficientă pentru emiterea ordonanței de protecție în caz de pericol iminent de comitere a violenței fizice.

Alegațiile recurentului cu privire la netemeinicia încheierii contestate, precum că nu ar exista un risc real și imediat, sunt neîntemeiate, or, din materialele speței rezultă că sunt puse în pericol viața și sănătatea victimei, în asigurarea de urgență a protecției victimei, în preîntâmpinarea unor noi acte de violență asupra victimei și/sau asupra altor membri ai familiei.

În acest sens, Colegiul accentuează că scopul eliberării ordonanței de protecție constă în prevenirea unui risc real şi imediat, or, în situația din speță sunt puse în pericol viața şi sănătatea victimelor, în asigurarea de urgență a protecției victimelor, în preîntâmpinarea unor noi acte de violență asupra victimelor, precum şi în prevenirea distrugerii bunurilor, a averii comune a familiei.

În această ordine de idei, concluzia primei instanțe privind eliberarea ordonanței de protecție în privința victimelor ***** și a copiilor minori față de acțiunile agresive ale lui *****, pe un termen de 60 zile este una justificată, or se constată cu certitudine că victimele sunt subiecți al violenței în familie manifestată de către soț/tatăl copiilor, agresorul *****.

Prin urmare, instanța de fond corect a concluzionat faptul că, scopul eliberării ordonanţei de protecţie, în cazurile de violenţă în familie, constă în prevenirea unui risc real, iminent şi imediat pentru viaţa sau sănătatea victimei, în asigurarea de urgenţă a protecţiei victimei, în preîntâmpinarea unor noi acte de violență asupra victimei sau asupra altor membri ai familiei, precum şi în prevenirea distrugerii bunurilor victimei, a averii comune a familiei.

În atare ordine de idei, Colegiul civil consideră admisibil şi necesar amestecul statului în persoana autorităților sale competente, în viața privată și de familie a părților, în scopul preîntâmpinării pericolului asupra securității vieții, sănătății şi bunăstării victimelor, deoarece agresorul, prin comportamentul său de sine stătător, şi-a creat premise pentru aplicarea față de el a prevederilor Legii cu privire la prevenirea şi combaterea violenței în familie nr.45 din 01 martie 2007.

Or, anume statului îi revine obligația pozitivă de a acționa în scopul garantării dreptului la respectul vieții private şi de familie, protecției efective împotriva violenței în familie.

Aşadar, Colegiul civil consideră drept justă concluzia instanței de fond care a conchis că la această etapă probele anexate sunt suficiente pentru a constata că în familia respectivă există violență care este aplicată de către agresor și respectiv se impune protecția victimelor violenței în familie, or potrivit legii, declarația independentă a victimelor este suficientă pentru emiterea ordonanței de protecție în caz de pericol iminent de comitere a violenței fizice.

În consecință la examinarea cererii menționate, instanța de fond a aplicat corect legislația, a apreciat probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege și în final a emis o soluție justă ți întemeiată.

Colegiul reiterează că potrivit principiului preeminenței dreptului, condiție sine qua non a unui proces echitabil în sensul art. 6 al Convenţiei pentru apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor fundamentale, pricinile civile se soluționează în temeiul Legii, potrivit regulilor stabilite la art.12 CPC. Or, admiterea de către instanță a altor principii de soluționare a pricinilor civile decât cele stabilite de Lege este contrară exigențelor de echitate a procesului, având drept consecință încălcarea drepturilor participanților la proces, art.art.9, 20, 22, 26 CPC.

În această ordine de idei, Colegiul notează că, instanța trebuie să întreprindă toate acțiunile procedurale prevăzute de lege, avându-se în vedere faptul că de corectitudinea şi succesivitatea acestor acțiuni, depinde în mare măsură cum va fi asigurată persoanei interesate apărarea dreptului civil încălcat.

Mai mult, Colegiul judiciar reține că, în conformitate cu art. 278/6 alin. (3) Cod de procedură civilă al RM, declaraţia independentă a victimei este suficientă pentru emiterea ordonanţei de protecţie în caz de pericol iminent de comitere a violenţei fizice.

Colegiul judiciar reține jurisprudența Curţii Europene a Drepturilor Omului care statuează că, conceptul vieții private include integritatea fizică și psihologică a unei persoane, care este de obligația Statului să o protejeze, chiar dacă pericolul vine urmare a acțiunilor altora. În acest sens, ele trebuie să mențină și să aplice în practică un cadru legal corespunzător care acordă protecție împotriva actelor de violență din partea persoanelor private (a se vedea *X și Y c. Olandei*, citat *supra*, §§ 22 și 23; *Costello-Roberts c. Regatului Unit*, 25 martie 1993, § 36, Seria A nr. 247-C; *D.P. şi J.C. c. Regatului Unit*, nr. 38719/97, § 118, 10 octombrie 2002; *M.C. c. Bulgariei*, nr. 39272/98, §§ 150 și 152, CEDO 2003-XII; *A c. Croației*, nr. 55164/08, § 60, 14 octombrie 2010; și *Hajduová*, citat *supra*, § 46).

Astfel, anume statului îi revine obligația pozitivă de a acționa în scopul garantării dreptului la respectul vieții private şi de familie, protecției efective împotriva violenței în familie, obligațiile pozitive includ pe de o parte adoptarea unui cadru legal cu scopul de a preveni și pedepsi maltratarea din partea persoanelor private și pe de altă parte, aplicarea legilor în practică, atunci când se cunoaște despre un risc iminent de maltratare a unei persoane particulare sau când maltratarea a avut deja loc, astfel acordând-i o protecție victimelor și pedepsindu-i pe cei responsabili de rele tratamente (a se vedea § 56 din hotărârea Curţii Europene a Drepturilor Omului pronunțată în cauza Eremia ș.a. contra Republicii Moldova).

În același timp, este întemeiat a respinge ca neîntemeiate argumentele reprezentantului recurentului care pretinde nemotivarea încheierii judecătorești, or, reieșind din circumstanțele constatate de prima instanță, motivele și concluziile instanței la examinarea cererii de aplicare a măsurilor de protecție, Colegiul conchide că încheierea instanței de fond este una argumentată, legală și întemeiată.

În același context, instanța de recurs reține că argumentele invocate în interesele recurentului sunt formale și neîntemeiate, reducându-se doar la reiterarea circumstanțelor de

fapt și de drept indicate în cererea cu privire la aplicarea măsurilor de protecție a victimelor violenței în familie, fiind reținute critici subiective față de faptele constatate și concluziile instanței de fond, din care considerente din urmează a fi respinse, cu menținerea actului judecătoresc atacat.

În concluzie, având în vedere circumstanțele de fapt constatate și normele de drept aplicabile, deoarece circumstanțele importante pentru examinarea cererii au fost constatate şi elucidate pe deplin de prima instanță, concluziile primei instanțe nefiind în contradicție cu circumstanțele de fapt constatate, la emiterea încheierii judecătorești prima instanță a aplicat corect normele de drept material și procedural, iar recursul declarat este neîntemeiat, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru ajunge la concluzia să respingă recursul declarat și să mențină încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 29 august 2025.

III. În conformitate cu prevederile art. 427 lit. a), art. art. 423 - 426, art. 428 Cod de procedură civilă al RM, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru, –

D e c i d e :

Se respinge recursul declarat de *****, reprezentat de avocatul Baidan Liliana, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 29 august 2025.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 29 august 2025, prin care s-a admis parțial cererea depusă de ***** privind aplicarea măsurilor de protecție pentru victimele violenței în familie împotriva acțiunilor presupusului agresor *****

Decizia instanţei de recurs este irevocabilă din momentul emiterii. Decizia se plasează pe pagina web a instanţei judecătorești www.cac.instante.justice.md.

Președintele completului, judecător – Ana Panov

Judecătorii – Svetlana Vîșcu

Elena Bolocan

Actul judecătoresc este public și poate fi accesat pe pagina
web a instanței www.cac.instante.justice.md.